

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2022. április 28.*

„Előzetes döntéshozatal – Szellemijajdon-jogok – 2004/48/EK irányelv – 14. cikk – »Perköltség« és »egyéb költségek« fogalma – Valamely szellemijajdon-jog peren kívüli érvényesítésének biztosítása érdekében küldött felszólítás – Ügyvédi költségek – Minősítés – E költségek megtérítendő összegét bizonyos feltételek mellett korlátozó nemzeti szabályozás”

A C-559/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht Saarbrücken (saarbrückeni regionális bíróság, Németország) a Bírósághoz 2020. október 26-án érkezett, 2020. október 6-i határozatával terjesztett elő

a **Koch Media GmbH**

és

FU

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis tanácselnök, M. Ilešič (előadó) és D. Gratsias bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Koch Media GmbH képviseletében A. Nourbakhsch Rechtsanwalt,
- a német kormány képviseletében J. Möller, M. Hellmann és U. Bartl, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében G. Braun, T. Scharf és S. L. Kaléda, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

a főtanácsnok indítványának a 2021. november 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) 14. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Koch Media GmbH és FU között azon ügyvédi költségek címén megtérítendő költségek tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelyek a Koch Media részéről a jogai érvényesítésének a bírósági kereset benyújtását megelőzően FU-hoz címzett felszólítás útján történő biztosítása érdekében merültek fel.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2004/48 irányelv

- 3 A 2004/48 irányelv (10), (14) és (17) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(10) Ezen irányelv célja a jogszabályok egymáshoz való közelítése egy magas, egyenértékű és egységes védelmi szint [helyesen: a szellemi tulajdon magas, egyenértékű és egységes védelmi szintjének] belső piacon belüli biztosítása érdekében.

[...]

(14) A 6. cikk (2) bekezdésében, a 8. cikk (1) bekezdésében és a 9. cikk (2) bekezdésében foglalt intézkedéseket csak az üzletszerűen elkövetett cselekményekre kell alkalmazni. Ez nem érinti annak lehetőségét, hogy a tagállamok ezen intézkedéseket egyéb cselekmények tekintetében is alkalmazzák. Üzletszerűen elkövetett cselekményeknek minősülnek azok a cselekmények, amelyeket közvetlen vagy közvetett gazdasági vagy kereskedelmi előny céljából követnek el; ez általában kizárja a végső fogyasztók által jóhiszeműen elkövetett cselekményeket.

[...]

(17) Az ezen irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat minden egyes esetben úgy kell meghatározni, hogy az figyelembe vegye az adott eset jellemző vonásait, ideértve az egyes szellemi tulajdonjogok sajátosságait és szükség esetén a jogsértés szándékos vagy nem szándékos voltát.”

4 Ezen irányelv „Tárgy” című 1. cikke értelmében:

„Ez az irányelv azokról az intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról szól, amelyek a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen irányelv alkalmazásában a »szellemi tulajdonjogok« magukban foglalják az iparjogvédelmi jogokat.”

5 Az említett irányelv „Hatály” című 2. cikke az (1) bekezdésében az alábbiakat írja elő:

„A közösségi vagy tagállami jogszabályokban esetlegesen foglalt eszközök sérelme nélkül – amennyiben azok kedvezőbbek a jogosultak számára – az ebben az irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat a 3. cikkel összhangban alkalmazni kell a közösségi jogban és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemi tulajdonjog megsértése [helyesen: szellemitulajdonjog-sértés] esetén.”

6 Ugyanezen irányelv II. fejezete tartalmazza az irányelv 3–15. cikkét, amelyek a 2004/48 irányelv által szabályozott intézkedésekre, eljárásokra és jogorvoslatokra vonatkoznak.

7 A 2004/48 irányelv „Általános kötelezettség” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok rendelkeznek azon intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról, amelyek az ezen irányelv által szabályozott szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak méltányosnak és igazságosnak kell lenniük, és nem lehetnek indokolatlanul bonyolultak és költségesek és nem eredményezhetnek észszerűtlen határidőket és indokolatlan késedelmeket.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak ezen túlmenően hatásosnak, arányosnak és elrettentőnek [helyesen: visszatartó hatásúnak] kell lenniük, és úgy kell őket alkalmazni, hogy a jogszerű kereskedelemnek ne állítsanak korlátokat, és hogy az azokkal való visszaélés esetére biztosítékok rendelkezésre álljanak.”

8 Ezen irányelv „Kártérítés” című 13. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a sértett fél kérelmére elrendeljék, hogy a jogsértő, aki tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg, a jogosult számára a jogsértés folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést fizessen.

A bíróságok a kár megállapításakor:

a) figyelembe vesznek minden megfelelő szempontot, úgy mint a kedvezőtlen gazdasági kihatásokat, ideértve a sértett fél elmaradt hasznát, a jogsértő jogtalan gazdagodását, és indokolt esetben a nem tisztán gazdasági tényezőket, mint a jogosultnak a jogsértés által okozott nem vagyoni kárát,

vagy

b) az a) bekezdés [helyesen: pont] alkalmazása helyett a kárt indokolt esetben átalányösszegben állapíthatják meg olyan tényezők alapján, mint legalább azon díjazás vagy jogdíjak összege, amely a jogosultat megillette volna, ha az adott szellemi tulajdonjog felhasználására a jogsértő engedélyt kért volna.

(2) Azokban az esetekben, amelyekben a jogsértő ügy fejtette ki tevékenységét, hogy nem tudta, vagy kellő gondosság mellett nem kellett tudnia, hogy jogsértést valósít meg, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a bíróságok rendeljék el a gazdagodás megtérítését vagy kártérítés fizetését, amelynek összegét előre meghatározhatják.”

9 Az említett irányelv „Költségek [helyesen: Perköltségek]” című 14. cikke kimondja:

„A tagállamok biztosítják, hogy a nyertes fél oldalán felmerülő észszerű és arányos költségeket [helyesen: észszerű és arányos perköltséget, valamint egyéb költségeket] főszabályként a vesztes fél viselje, ha méltányossági okok ennek nem mondanak ellent.”

A 2001/29/EK irányelv

10 Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2008. L 314., 16. o.; HL 2014. L 10., 32. o.) „Hatály” című 1. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„Ez az irányelv [...] nem érinti és semmilyen módon nem befolyásolja

a) a számítógépi programok jogi védelmével

kapcsolatos hatályos közösségi rendelkezéseket.

[...]”

11 Ezen irányelv „Szankciók és jogorvoslatok” című 8. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok a jogosultak, akiknek érdekeit a tagállam területén végzett jogsértő tevékenység érinti, kártérítési igényvel élhessenek és/vagy ideiglenes intézkedést, illetve szükség esetén a 6. cikk (2) bekezdésében említett jogsértő anyagok, eszközök, termékek vagy alkatrészek lefoglalását kérhessék.”

A 2009/24/EK irányelv

12 A számítógépi programok jogi védelméről szóló, 2009. április 23-i 2009/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 111., 16. o.) kodifikálta és hatályon kívül helyezte a számítógépi programok jogi védelméről szóló, 1991. május 14-i 91/250/EGK tanácsi irányelvet (HL 1991. L 122., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 114. o.).

13 A 2009/24 irányelvnek „A védelem tárgya” című 1. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv rendelkezései szerint a tagállamok a számítógépi programokat [az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló 1886. szeptember 9-i Berni Egyezmény Párizsban, az 1971. évi július hó 24. napján felülvizsgált szövege] 1979. szeptember 28-án felülvizsgált változata] szerinti irodalmi műként szerzői jogi védelemben részesítik. Ezen irányelv alkalmazásában a »számítógépi programok« fogalma magában foglalja azok előkészítő dokumentációját is.”

- 14 Az említett irányelv „A védelemre vonatkozó különös intézkedések” című 7. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A 4., 5. és 6. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti jogszabályaikkal összhangban rendelkeznek a megfelelő intézkedésekről az alábbi cselekmények bármelyikét elkövető személyekkel szemben:

- a) a számítógépi program olyan példányának forgalomba hozatala, amelyről az érintett személy tudja, vagy a kellő gondossággal mellette tudnia kellett volna, hogy jogsértő;

[...]”

A német jog

- 15 Az 1965. szeptember 9-i Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte – Urheberrechtsgesetz (a szerzői jogról és a szomszédos jogokról szóló törvény, BGBl. 1965 I, 1273. o.) alapügyre alkalmazandó változatának (a továbbiakban: UrhG) „Felszólítás” című 97a. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) A bírósági eljárás megindítása előtt a károsult félnek felszólítást kell intéznie a jogsértőhöz, amelyben utóbbit felszólítja a szóban forgó magatartás abbahagyására, és lehetőséget kell biztosítani számára a jogvita oly módon történő megoldására, hogy tartózkodik az említett cselekményektől és megfelelő kötbért fizet.

(2) A felszólításnak világosan és érthetően:

1. fel kell tüntetnie a károsult nevét vagy cégnevét, ha a felszólítást nem maga a károsult, hanem egy képviselő küldi;
2. pontosan le kell írnia a jogsértést;
3. részletes számítást kell benyújtania a fizetési követelésekről aszerint, hogy kártérítésről vagy költségtérítésről van-e szó; és
4. amennyiben a felszólítás tárgyát bizonyos cselekményektől való tartózkodásra vonatkozó kötelezettségvállalás képezi, meg kell jelölnie, hogy a javasolt kötelezettségvállalás milyen mértékben haladja meg a felszólítás tárgyát képező jogsértést.

Az első mondatban foglaltaknak nem megfelelő felszólítás nem fejt ki joghatást.

(3) Amennyiben a felszólítás indokolt, valamint a (2) bekezdés első mondatának 1–4. pontjával összhangban a szükséges költségek megtérítése kérhető. Ami az ügyvédi szolgáltatások igénybevételét illeti, a szükséges költségek megtérítése a jogszabály szerinti költségek

tekintetében annak alapulvétele mellett történik, hogy az eltiltás és az abbahagyásra kötelezés iránti kereset esetében fennálló pertárgyérték 1000 eurós összegre korlátozódik, ha a felszólított személy:

1. olyan természetes személy, aki nem kereskedelmi vagy önálló szakmai tevékenysége körében használ az e törvény alapján védelem alatt álló műveket vagy az e törvény alapján védelem alatt álló egyéb teljesítményeket, és
2. akit a felszólító személy szerződésen alapuló igénye miatt jogerős bírósági határozat vagy ideiglenes intézkedés alapján még nem köteleztek abbahagyásra.

A második mondatban megjelölt értéket az eltiltás és az abbahagyásra kötelezés iránti igény párhuzamosan történő érvényesítése esetén is alkalmazni kell. A második mondat nem alkalmazandó, ha ez az érték az adott ügy sajátos körülményei között nem méltányos.

[...]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 16 A Koch Media a „*This War of Mine*” számítógépes játékhoz kapcsolódó szellemi tulajdon-jogok jogosultja a Németországi Szövetségi Köztársaság területén. Olyan számítógépes játékról van szó, amelyet 2014 novemberében hoztak forgalomba, és amely a Koch Media által adott tájékoztatás szerint megkapta a német számítógépes játék díjat. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szerint az érintett piacon a mű eladási ára a nyilvánosságra hozatalát követő első hónapokban 30 eurót meghaladó összeget ért el.
- 17 A Koch Media, mivel úgy ítélte meg, hogy FU, egy természetes személy azáltal, hogy e számítógépes játékot internetkapcsolatán keresztül egy fájlmegosztó platformon *peer-to-peer* hálózat keretében letöltés céljából a nyilvánosság rendelkezésére bocsátotta, szellemi tulajdon-jogait többszörösen megsértette, egy ügyvédi irodát bízott meg jogai érvényesítésének biztosítása érdekében, többek között azzal, hogy az UrhG 97a. §-a alapján felszólítást intéz FU-hoz cselekményeinek abbahagyására.
- 18 2015. április 9-i levelükben a Koch Media ügyvédei egyezséget javasoltak FU-nak, és felszólították, hogy kötbér terhe mellett vállalja, hogy a továbbiakban e számítógépes játékot fájlmegosztó platformon való letöltés céljából nem bocsátja a nyilvánosság rendelkezésére, valamint hogy fizessen kártérítést.
- 19 Mivel FU nem fogadta el e javaslatot a kártérítés fizetése, csupán a cselekményeinek abbahagyására vonatkozó kötelezettségvállalás tekintetében, a Koch Media kártérítési keresetet nyújtott be az Amtsgericht Saarbrückenhez (saarbrückeni helyi bíróság, Németország). E keresetnek helyt adva e bíróság 2020. január 29-i ítéletében megállapította, hogy 2014. november 26. és 28. között FU internetkapcsolatán keresztül legalább tizenhárom alkalommal bocsátotta rendelkezésre a szóban forgó számítógépes játékot egy fájlmegosztó platformon való letöltés céljából. Egyébiránt az említett bíróság kötelezte FU-t a költségek viselésére, ideértve 124 euró összeget és annak kamatait azon ügyvédi költségek címén, amelyeket a Koch Mediának kellett viselnie annak érdekében, hogy az abbahagyásra kötelezés iránti igényét felszólítás útján érvényesítse.

- 20 A Koch Media, mivel többek között úgy ítélte meg, hogy a pert megelőző eljárásban felmerült összes, a jelen esetben 984,60 euró – 20 000 euró pertárgyértéknek megfelelő – összegű ügyvédi költségeket meg kell téríteni a részére, e határozattal szemben fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Landgericht Saarbrückenhez (saarbrückeni regionális bíróság, Németország).
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság azt állítja, hogy az abbahagyásra kötelezés iránti igényre vonatkozó szellemi tulajdon-jogok védelmével kapcsolatos jogvita pert megelőző szakaszában felmerült ügyvédi költségek megtérítését a német jogban az UrhG 97a. §-a szabályozza. E rendelkezés szerint a megsértett szerzői jog jogosultja részére főszabály szerint a „szükséges költségeket” kell megtéríteni. E tekintetben egyrészt az UrhG 97a. §-a (3) bekezdésének második mondatából kitűnik, hogy a német jogalkotó főszabály szerint 1000 euróra korlátozta a természetes személyek által megtérítendő összegre vonatkozó pertárgyértéket, ami azt jelenti, hogy az ügyvédi költségek jelentős részét továbbra is a szellemi tulajdon-jogok jogosultja viseli. Másrészt az UrhG 97a. §-a (3) bekezdésének negyedik mondatából az következik, hogy kivételesen a hatáskörrel rendelkező bíróság figyelmen kívül hagyhatja e felső határt, amennyiben az „nem méltányos”. Ezzel szemben a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy ha az aktuális filmekre, zenékre vagy DVD-kre vonatkozó jogok jogosultja az abbahagyásra kötelezés iránti igényét érvényesíti, a pertárgy értéke mindenképpen több mint 10 000 euró.
- 22 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság először is arra keresi a választ, hogy az elé terjesztett ügyben szóban forgóhoz hasonló felszólításhoz kapcsolódó ügyvédi költségek a 2004/48 irányelv 14. cikke szerinti „perköltség” vagy „egyéb költségek”, vagy az ezen irányelv 13. cikkében említett „kártérítés” hatálya alá tartoznak-e, vagy egyáltalán nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- 23 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az UrhG 97a. §-ában említett felszólítás kettős célt követ, nevezetesen egyrészt megkísérli a per elkerülését a felek közötti egyezség útján, másrészt per esetén védi a szellemi tulajdon-jog jogosultját a költségek viselésére kötelezés kockázatával szemben abban az esetben, ha előzetes felszólítás nélkül indít abbahagyásra kötelezés iránti keresetet, az alperes azonban azonnal elismeri a követelése megalapozottságát.
- 24 Másodszor azt kívánja megtudni, hogy a 2016. július 28-i United Video Properties ítéletből (C-57/15, EU:C:2016:611) következő megállapításokra tekintettel a releváns irányelveket úgy kell-e értelmezni, hogy főszabály szerint a felszólítás költségeit akkor is teljes egészében meg kell téríteni, ha a szellemi tulajdon-jogok megsértését olyan természetes személyek követték el, akik semmilyen szakmai vagy kereskedelmi érdeket nem képviselnek, és hogy bizonyos tényezők e költségek csekély részének megtérítését eredményezhetik-e. Igenlő válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy melyek ezek a megtérítendő költségek.
- 25 Harmadszor a 2004/48 irányelv 14. cikkének megfelelően a nyertes fél oldalán felmerülő ügyvédi költségeket főszabályként a vesztes félnek kell viselnie, ha méltányossági okok ennek nem mondanak ellent. Márpedig az UrhG 97a. §-a (3) bekezdésének negyedik mondata megfordította az e szabály és annak kivétele közötti kapcsolatot. Így e rendelkezés szerint a költségek megállapítására alkalmazandó pertárgyértékre vonatkozó 1000 eurós felső határ nem alkalmazható kizárólag abban a különös esetben, ha ezen érték az adott ügy körülményeire tekintettel méltánytalan.

- 26 Végül e bíróság pontosítja, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelme az előtte folyamatban lévő számos jogvita összefüggésébe illeszkedik, amelyeknek a szellemitulajdon-jogok védelme tárgyában folyamatban lévő jogvita pert megelőző szakaszára vonatkozó ügyvédi költségek megtérítését illető megoldása az uniós jog értelmezésétől függ, mivel a német ítélkezési gyakorlat e tekintetben igen eltérő.
- 27 E körülmények között a Landgericht Saarbrücken (saarbrückeni regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) a) Úgy kell-e értelmezni a [2004/48] irányelv 14. cikkét, hogy a jogszabály »perköltség« vagy »egyéb költség« címén magában foglalja az olyan, szükségszerűen felmerülő ügyvédi költséget is, amely azáltal keletkezik a 2004/48 irányelv 2. cikke értelmében vett szellemitulajdon-jogok jogosultja számára, hogy a jogosult peren kívül, felszólítás útján abbahagyásra kötelezés iránti igényt érvényesít a szellemitulajdon-jogokat sértő személlyel szemben?
- b) Az 1. a) kérdésre adott nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a [2004/48] irányelv 13. cikkét, hogy a jogszabály az 1. a) pontban megjelölt ügyvédi költségre kártérítés címén vonatkozik?
- 2) a) Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen
- a [2004/48] irányelv 3., 13. és 14. cikkére,
  - a [2001/29] irányelv 8. cikkére és
  - a [2009/24] irányelv 7. cikkére

tekintettel, hogy a [2004/48] irányelv 2. cikke értelmében vett szellemitulajdon-jogok jogosultja főszabály szerint akkor is jogosult az 1. a) pontban megjelölt teljes ügyvédi költség – legalábbis e költség méltányos és érdemi része – megtérítésére, ha

- a kifogásolt jogsértést természetes személy szakmai vagy kereskedelmi tevékenysége körén kívül követte el, és
  - nemzeti rendelkezés erre az esetre azt írja elő, hogy az ilyen ügyvédi költség főszabály szerint csak csökkentett pertárgyérték alapján téríthető meg?
- b) A 2. a) kérdésre adott igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni [az ott] megjelölt uniós jogot, hogy [az ott] említett azon főszabály alóli kivétel, miszerint az 1. a) pontban megjelölt ügyvédi költségeket teljes mértékben vagy legalábbis méltányos és érdemi részében meg kell téríteni a jogosult részére, más tényezők (mint például a mű időszerűsége, a nyilvánosságra hozatal időtartama és a természetes személy által szakmai vagy kereskedelmi tevékenysége körén kívül történő jogsértés) számításba vétele mellett akkor is figyelembeveendő, ha a [2004/48] irányelv 2. cikke értelmében vett szellemitulajdon-jogok megsértése fájlmegosztással („*filesharing*”) valósul meg, tehát azzal, hogy a művet ingyenes letöltésre való felkínálás útján nyilvánosan hozzáférhetővé teszik egy szabadon hozzáférhető, digitális jogok kezelése („*digital rights management*”) alá nem tartozó cserebörze valamennyi résztvevője számára?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 28 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2004/48 irányelv 14. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a szellemitulajdon-jogok jogosultja részéről az e jogok peren kívüli érvényesítésének biztosítása érdekében ügyvédi képviselőt címén felmerült költségek, mint például a felszólításhoz kapcsolódó költségek, az e rendelkezés értelmében vett „perköltség” vagy „egyéb költség” fogalma alá tartoznak. Másodlagosan arra keresi a választ, hogy az ilyen költségek az ezen irányelv 13. cikke értelmében vett „kártérítés” fogalma alá tartoznak-e.
- 29 Amint azt (10) preambulumbekzdése kimondja, a 2004/48 irányelv célja a szellemitulajdon-jogok érvényesítését szolgáló eszközök tekintetében e jogok magas, egyenértékű és egységes védelmi szintjének belső piacon belüli biztosítása érdekében a tagállami jogszabályok közelítése.
- 30 E célból a 2004/48 irányelv – 1. cikkének megfelelően – mindazokról az intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokól szól, amelyek a szellemitulajdon-jogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdése pontosítja, hogy ezen intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat alkalmazni kell a közösségi jogban és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemitulajdonjog-sértés esetén.
- 31 Ugyanakkor a 2004/48 irányelv rendelkezései nem a szellemitulajdon-jogok valamennyi vonatkozásának, csupán azoknak a szabályozására irányulnak, amelyek egyrészt e jogok tiszteletben tartásával, másrészt azok megsértésével kapcsolatosak, az arra szolgáló hatékony jogorvoslati eljárások meglétének előírásával, hogy valamennyi fennálló szellemitulajdon-jogi jogsértést meg lehessen előzni, azok megszűnjenek, vagy orvoslásra kerüljenek (2015. július 16-i Diageo Brands ítélet, C-681/13, EU:C:2015:471, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Ezenkívül ezen irányelv elfogadásakor az uniós jogalkotó általában a szellemitulajdon-jog érvényesítésére vonatkozóan a minimális harmonizáció megvalósítása mellett döntött (2020. július 9-i Constantin Film Verleih ítélet, C 264/19, EU:C:2020:542, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Mindazonáltal, ahhoz hasonlóan, amire a főtanácsnok az indítványának 44. pontjában lényegében rámutatott, meg kell állapítani, hogy a szellemitulajdon-jogok magas szintű védelmi szintjének biztosítására irányuló céljára tekintettel a 2004/48 irányelv mind a bírósági, mind a peren kívüli eljárásokra alkalmazandó, mivel e két eljárástípus szükségesnek bizonyulhat a szellemitulajdon-jogok érvényesítésének biztosításához.
- 34 Így a Bíróság már kimondta, hogy a kártérítési keresetet megelőző külön eljárás, mint például a tájékoztatás iránti kérelem, amellyel a 2004/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján a felperes egy internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatótól olyan információkat kér, amelyek lehetővé teszik ügyfelei azonosítását annak érdekében, hogy keresetet lehessen ténylegesen indítani a feltételezett jogsértőkkel szemben, teljesíti az e rendelkezésben előírt kritériumot, vagyis azt, hogy az ilyen kérelem „a szellemitulajdon-jog megsértése miatt indított eljárások[hoz]” kapcsolódjon (lásd ebben az értelemben: 2021. június 17-i M. I. C. M. ítélet, C-597/19, EU:C:2021:492, 81. és 82. pont).

- 35 Mivel a peren kívüli felszólítási eljárás a tulajdonképpeni bírósági kereset benyújtását megelőző egyezség keresésének egyik formája, nem tekinthető úgy, hogy az nem tartozik a 2004/48 irányelv hatálya alá.
- 36 Ami azt a kérdést illeti, hogy a felszólításhoz kapcsolódó költségek a 2004/48 irányelv 14. cikke értelmében vett „perköltség” vagy „egyéb költségek”, vagy az ezen irányelv 13. cikke értelmében vett „kártérítés” fogalma alá tartoznak-e, meg kell állapítani, hogy a 2004/48 irányelv 14. cikkének szövege nemcsak a szó szoros értelmében vett „perköltségre” vonatkozik, hanem a „nyertes fél oldalán felmerülő” „egyéb költségekre” is.
- 37 E rendelkezés célja a szellemitulajdon-jogok védelmi szintjének megerősítése, és annak meg kell akadályoznia, hogy a sérelmet szenvedő felet visszatartsák attól, hogy a jogai védelme érdekében bírósági eljárást kezdeményezzen (2015. július 16-i Diageo Brands ítélet, C-681/13, EU:C:2015:471, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 Az e rendelkezés által követett konkrét célkitűzés teljes mértékben összhangban van azon célkitűzéssel, amelyre a 2004/48 irányelv általános jelleggel irányul: a tagállami jogszabályok egymáshoz való közelítése a szellemi tulajdon magas, egyenértékű és egységes védelmi szintjének biztosítása érdekében. E célkitűzéseknek megfelelően a szellemitulajdon-jogok megsértőjének teljes egészében viselnie kell a magatartásának pénzügyi következményeit (2011. október 18-i Realchemie Nederland ítélet, C-406/09, EU:C:2011:668, 49. pont).
- 39 Tekintettel e célkitűzésekre, valamint a 2004/48 irányelv 14. cikkének széles és általános megfogalmazására – amely „nyertes félre” és „vesztes félre” utal anélkül, hogy pontosítással szolgálna, vagy korlátozná azokat az eljárástípusokat, amelyekre az általa meghatározott szabályt alkalmazni kell –, e rendelkezés alkalmazandó az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi eljárás keretében felmerült költségekre (2015. július 16-i Diageo Brands ítélet, C-681/13, EU:C:2015:471, 78. pont).
- 40 Mindazonáltal a 2004/48 irányelv 14. cikkének olyan értelemben vett kiterjesztő értelmezése, hogy az maga után vonja, hogy főszabály szerint a peresztes félnek kellene viselnie a pernyertes fél részéről felmerült költségeket, anélkül hogy e költségek jellegét pontosítaná, azzal a kockázattal jár, hogy e cikknek túlzott hatályt tulajdonít, megfosztva így ezen irányelv 13. cikkét a hatékony érvényesüléstől (2016. július 28-i United Video Properties ítélet, C-57/15, EU:C:2016:611, 36. pont).
- 41 Így mondta ki a Bíróság a 2016. július 28-i United Video Properties ítélet (C-57/15, EU:C:2016:611) 36. pontjában, hogy a 2004/48 irányelv 14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „egyéb költségek” alá csak azok a költségek tartoznak, amelyek közvetlenül és szorosan kapcsolódnak az érintett bírósági eljáráshoz.
- 42 Noha – amint az a 2016. július 28-i United Video Properties ítéletben (C-57/15, EU:C:2016:611) megállapításra került – az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy jellemzőire tekintettel a 2004/48 irányelv 14. cikke értelmében vett „egyéb költségeknél” meg kell felelniük e kritériumoknak ahhoz, hogy megtéríthetők legyenek, ez még inkább így van az e rendelkezésben említett „perköltség” esetén.
- 43 Ami azt a kérdést illeti, hogy a felszólításhoz kapcsolódó költségek a 2000/48 irányelv 14. cikke értelmében vett „perköltségnek” vagy „egyéb költségeknél” minősülnek-e, meg kell állapítani, hogy bár igaz, hogy a felszólításhoz kapcsolódó költségeket nem lehet az e rendelkezés

értelmében vett „perköltségnek” minősíteni, mivel e szakaszban még semmilyen jogvita nincs folyamatban bíróság előtt, a 2004/48 irányelvben semmi nem zárja ki, hogy e költségek a későbbiekben „egyéb költségnek” minősüljenek annak ellenére, hogy e pert megelőző szakaszban még nem biztos, hogy az érintett szellemitulajdon-jog jogosultja később bírósági eljárást kezdeményez-e, vagy sem, illetve hogy az állítólagos jogsértő elfogadja-e, vagy sem, az egyezsége vonatkozó ajánlatát.

- 44 Mivel a felszólítási eljárás a szellemitulajdon-jogok érvényesítésének biztosításához szükséges eljárásnak minősül, és célja a későbbi bírósági eljárás elkerülése vagy akár helyettesítése, meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 32–35. pontjában kifejtettekhez hasonló okok alapján az ezen eljárásban való segítségnyújtás és képviselői költségei a 2004/48 irányelv 14. cikke értelmében vett „egyéb költségek” fogalmába tartoznak.
- 45 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/48 irányelv 14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a szellemitulajdon-jogok jogosultja részéről az e jogok peren kívüli érvényesítésének biztosítása érdekében ügyvédi képviselői címén felmerült költségek, mint például a felszólításhoz kapcsolódó költségek, az e rendelkezés értelmében vett „egyéb költségek” fogalma alá tartoznak.

A második kérdéstről

- 46 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Mindezek fényében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket (2021. december 21-i Randstad Italia ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 E tekintetben meg kell állapítani, hogy második kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2004/48 irányelv 14. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a szellemitulajdon-jog természetes személy által szakmai vagy kereskedelmi tevékenysége körén kívül elkövetett megsértése esetén az e rendelkezésben említett „egyéb költségek” megtérítését, amelyet e jog jogosultja követelhet, általánjelleggel – az e szabályozás által korlátozott pertárgyérték alapján – számítják ki, kivéve ha a nemzeti bíróság úgy ítéli meg, hogy az elé terjesztett ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ilyen korlátozás alkalmazása méltánytalan. Igenlő válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság arra is keresi a választ, hogy melyek azok a tényezők, amelyeket adott esetben figyelembe kell vennie annak meghatározásakor, hogy e költségek az említett 14. cikk értelmében észszerűek és arányosak-e.
- 48 Elsősorban a 2004/48 irányelv 14. cikke megköveteli, hogy a nyertes fél oldalán felmerülő észszerű és arányos költségeket főszabályként a vesztes fél viselje.
- 49 Egyrészt, ezen irányelv 14. cikke előírja a tagállamok számára, hogy csak az „észszerű” eljárási költségek megtérítését biztosítsák. E követelmény, amely mind az e rendelkezés értelmében vett „perköltségre”, mind pedig az „egyéb költségekre” alkalmazandó, a 2004/48 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt azon általános kötelezettséget tükrözi, amely szerint a tagállamoknak ügyelniük kell többek között arra, hogy azon intézkedések, eljárások és jogorvoslatok, amelyek az ezen irányelv által szabályozott szellemitulajdon-jogok érvényesítésének biztosításához szükségesek, ne legyenek indokolatlanul költségesek (lásd ebben az értelemben: 2016. július 28-i United Video Properties ítélet, C-57/15, EU:C:2016:611, 24. pont).

- 50 Így a Bíróság kimondta, hogy nem észszerűek az amiatt túlzottan magas költségek, hogy a pernyertes fél és az ügyvédje szokatlanul magas tiszteletdíjban állapodott meg, vagy hogy az ügyvéd olyan szolgáltatásokat nyújt, amelyek nem tekinthetők szükségesnek az érintett szellemi tulajdon-jog érvényesítésének a biztosításához (lásd ebben az értelemben: 2016. július 28 i United Video Properties ítélet, C-57/15, EU:C:2016:611, 25. pont).
- 51 Másrészt a 2004/48 irányelv 14. cikke előírja, hogy a perköltségnek és a vesztes fél által viselendő egyéb költségeknek „arányosaknak” kell lenniük.
- 52 E tekintetben a Bíróság kimondta, hogy az a kérdés, hogy e költségek arányosak-e, nem értékelhető azon költségektől függetlenül, amelyek a pernyertes fél részéről az ügyvédi közreműködés címén ténylegesen felmerültek, amennyiben azok a jelen ítélet 49. pontja értelmében észszerűek. Jóllehet ugyanis az arányosság követelménye nem jelenti azt, hogy a pervesztes félnek szükségszerűen a másik fél részéről felmerült költségek összességét meg kell térítenie, megköveteli, hogy ez utóbbi fél jogosult legyen a pernyertes fél részéről ténylegesen felmerült észszerű költségek legalább jelentős és megfelelő részének a megtérítésre (lásd ebben az értelemben: 2016. július 28 i United Video Properties ítélet, C-57/15, EU:C:2016:611, 29. pont).
- 53 Egyébiránt, ami különösen az olyan természetes személy helyzetét illeti, aki a szakmai vagy kereskedelmi tevékenysége körén kívül szellemi tulajdon-jogot sért, meg kell állapítani, hogy – amint az a 2004/48 irányelv (14) preambulumbekzdéséből kitűnik – azt a feltételt, amely szerint a jogsértéseket – ahhoz, hogy ezen irányelv hatálya alá tartozzanak – üzletszerűen kell elkövetni, csak az ezen irányelv II. fejezetében előírt bizonyítékokra, tájékoztatáshoz való jogra, valamint ideiglenes és óvintézkedésekre vonatkozó intézkedésekre kell alkalmazni, és ez nem érinti annak lehetőségét, hogy a tagállamok ezen intézkedéseket nem üzletszerűen elkövetett cselekmények tekintetében is alkalmazzák (lásd ebben az értelemben: 2021. június 17-i M. I. C. M. ítélet, C-597/19, EU:C:2021:492, 88. pont).
- 54 E feltétel nem alkalmazandó a 2004/48 irányelv 14. cikkében említett „perköltségre” és „egyéb költségekre”. Következésképpen e rendelkezés értelmében az egyéni elkövetőket főszabály szerint kötelezhetik arra, hogy a szellemi tulajdon-jog jogosultja számára e költségek összességét megfizessék, amennyiben azok észszerűek és arányosak (lásd analógia útján: 2021. június 17-i M. I. C. M. ítélet, C-597/19, EU:C:2021:492, 89. pont).
- 55 Mindazonáltal a Bíróság elismerte, hogy a tagállamok a 2004/48 irányelv 14. cikkében előírt általános szabálynak a belső jogrendjükbe való átültetésekor átalánydíjakat írhatnak elő. Ugyanakkor pontosította, hogy e díjaknak biztosítaniuk kell, hogy ezen átültető nemzeti szabályozás alapján a pervesztes félnek felszámítható költségek észszerűek legyenek, és hogy az e költségek címén követelhető maximális összegek ne legyenek túl alacsonyok a szellemi tulajdon területén működő ügyvédek által általában alkalmazott díjakhoz képest (lásd ebben az értelemben: 2016. július 28 i United Video Properties ítélet, C-57/15, EU:C:2016:611, 25., 26., 30. és 32. pont).
- 56 Ha ugyanis a jogsértőt a megsértett szellemi tulajdon-jog jogosultja részéről felmerült észszerű ügyvédi költségek csupán csekély részének a megtérítésére lehetne kötelezni, a bitorlási kereset visszatartó hatása komolyan meggyengülne, szemben a 2004/48 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése szerinti általános kötelezettséggel, valamint az ezen irányelv által követett azon fő célkitűzéssel, miszerint a belső piacon az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének

- (2) bekezdésével összhangban biztosítani kell a szellemi tulajdon magas védelmi szintjét, amely célkitűzést kifejezetten említ ezen irányelv (10) preambulumbekkezdése (lásd ebben az értelemben: 2016. július 28-i United Video Properties ítélet, C-57/15, EU:C:2016:611, 27. pont).
- 57 Ezenkívül a nemzeti bíróság feladata annak biztosítása is, hogy a szellemitulajdon-jog jogosultjának megítélhető jogi költségek előre látható összege ne tartsa vissza őt a jogai bíróság előtti érvényesítésétől, tekintettel a peren kívüli költségek címén felmerülő megtérítetlenül maradó összegekre, valamint arra, hogy e költségek mennyire célravezetők a kártérítés iránti alapeljárás szempontjából (lásd ebben az értelemben: 2016. június 9-i Hansson ítélet, C-481/14, EU:C:2016:419, 63. pont).
- 58 Másodsorban, a megtérítendő költségek észszerű és arányos jellegének vizsgálatán kívül a 2004/48 irányelv 14. cikke előírja, hogy az e költségek megosztására vonatkozó általános szabály nem alkalmazható, ha a méltányosság kizárja, hogy a pereszes félnek kelljen megtérítenie a pernyertes fél részéről felmerült költségeket, még akkor sem, ha azok észszerűek és arányosak.
- 59 A Bíróság úgy ítélte meg, hogy e rendelkezés olyan nemzeti szabályokra irányul, amelyek lehetővé teszik a bíróság számára, hogy olyan egyedi esetben, amelyben az általános rendszernek az eljárási költségek területén történő alkalmazása igazságtalannak tekintett eredményre vezetne, kivételesen eltérjen ezen általános szabálytól. Ugyanakkor pontosította, hogy a méltányosság magából a jellegéből kifolyólag nem igazolhatja azon költségek megtérítésének általános és feltétlen kizárását, amelyek meghaladják az adott határértéket (lásd ebben az értelemben: 2016. július 26-i United Video Properties ítélet, C-57/15, EU:C:2016:611, 31. pont).
- 60 Harmadsorban, a 2004/48 irányelv (17) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 14. cikkének megfelelően az e 14. cikket átültető nemzeti szabályozásnak mindenképpen lehetővé kell tennie a költségviselést megállapító bíróság számára, hogy minden egyes esetben figyelembe vegye az ügy sajátos jellemzőit.
- 61 Így e sajátos jellemzők alapján a nemzeti bíróság figyelembe veheti többek között a mű időszerűségét, a nyilvánosságra hozatal időtartamát, azt, ha a jogsértést természetes személy kereskedelmi vagy szakmai tevékenysége körén kívül követte el, valamint – amint az a 2004/48 irányelv (17) preambulumbekkezdéséből kitűnik – az érintett szellemitulajdon-jog sajátos jellemzőit, és adott esetben az elkövetett jogsértés szándékos vagy nem szándékos voltát.
- 62 Egyébiránt az egyes esetek sajátos jellemzőinek e figyelembevételére keretében az is szükséges, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a 2004/48 irányelv 3. cikkében előírt általános kötelezettségnek megfelelően megvizsgálhassa többek között a valamely képviselőnek a felszólító levél kapcsán felmerült díjával kapcsolatos költségek viselésére kötelezés iránti kérelem igazságos, méltányos és nem visszaélészerű jellegét (lásd ebben az értelemben: 2021. június 17-i M. I. C. M. ítélet, C-597/19, EU:C:2021:492, 93. és 94. pont).
- 63 Ami az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozást, azaz az UrhG 97a. §-át illeti, az előírja, hogy a megtérítendő költségeket úgy kell csökkenteni, hogy azokra legfeljebb 1000 eurós pertárgyértéket kell alkalmazni, ha a felszólított olyan természetes személy, aki nem kereskedelmi vagy önálló szakmai tevékenysége körében használ védelem alatt álló műveket vagy védelem alatt álló egyéb teljesítményeket. Ugyanakkor e 97a. § (3) bekezdésének negyedik mondata kivételt ír elő arra az esetre, ha az adott ügy sajátos körülményei között az említett érték nem méltányos.

- 64 Az ilyen szabályozás nem ellentétes a 2004/48 irányelv 14. cikkével, mivel annak célja annak biztosítása, hogy a pervesztes fél által viselendő költségek észszerűek és arányosak legyenek, amennyiben lehetővé teszi a költségviselést megállapító bíróság számára, hogy minden egyes esetben figyelembe vegye az ügy sajátos jellemzőit.
- 65 E körülmények között a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/48 irányelv 14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a szellemi tulajdon-jog természetes személy által szakmai vagy kereskedelmi tevékenysége körén kívül elkövetett megsértése esetén az e rendelkezésben említett „egyéb költségek” megtérítését, amelyet e jog jogosultja követelhet, átalányjelleggel – az e szabályozás által korlátozott pertárgyérték alapján – számítják ki, kivéve ha a nemzeti bíróság úgy ítéli meg, hogy az elé terjesztett ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ilyen korlátozás alkalmazása méltánytalan.

A költségekről

- 66 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a szellemi tulajdon-jogok jogosultja részéről az e jogok peren kívüli érvényesítésének biztosítása érdekében ügyvédi képviselőt címén felmerült költségek, mint például a felszólításhoz kapcsolódó költségek, az e rendelkezés értelmében vett „egyéb költségek” fogalma alá tartoznak.**
- 2) A 2004/48 irányelv 14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a szellemi tulajdon-jog természetes személy által szakmai vagy kereskedelmi tevékenysége körén kívül elkövetett megsértése esetén az e rendelkezésben említett „egyéb költségek” megtérítését, amelyet e jog jogosultja követelhet, átalányjelleggel – az e szabályozás által korlátozott pertárgyérték alapján – számítják ki, kivéve ha a nemzeti bíróság úgy ítéli meg, hogy az elé terjesztett ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ilyen korlátozás alkalmazása méltánytalan.**

Aláírások